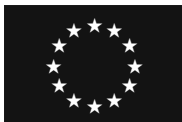

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

3 maja 2006

B6-xxx/2006

PROJEKT REZOLUCJI

zgodnie z art. 70 ust. 3 Regulaminu

złożyła Ria Oomen-Ruijten

w imieniu Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie dalszych działań związanych z opinią Parlamentu Europejskiego w
sprawie ochrony środowiska: zwalczanie przestępczości, przestępstwa oraz
nakładanie kar

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie dalszych działań związanych z opinią Parlamentu Europejskiego w sprawie ochrony środowiska: zwalczanie przestępczości, przestępstwa oraz nakładanie kar.

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego oraz Rady w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne¹,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska, Zdrowia Publicznego i Ochrony Konsumentów w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne²,
  - uwzględniając rezolucję legislacyjną Parlamentu Europejskiego w sprawie projektu decyzji Rady ustanawiającej program ramowy na podstawie tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej - Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych (COM(2001) 646 - C5-0694/2001 - 2001/0262(CNS))³,
  - uwzględniając orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z 13 września 2005 r. (sprawa C-176/03, Komisja przeciwko Radzie)⁴,
  - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie skutków orzeczenia Trybunału z 13 września 2005 r., (sprawa C-176/03 Komisja przeciwko Radzie), (COM 2005)0583)⁵,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej w sprawie skutków orzeczenia Trybunału z 13 września 2005 r., (sprawa C-176/03 Komisja przeciwko Radzie) (2006/2007(INI))⁶,
  - uwzględniając art. 70 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Trybunał Sprawiedliwości w swoim orzeczeniu z 13 września 2005 r. zarządził, że Wspólnota Europejska ma prawo do podejmowania działań w obszarze prawa karnego Państw Członkowskich, jako środków niezbędnych w celu zapewnienia skutecznej ochrony środowiska;
- B. mając na uwadze, że Trybunał Sprawiedliwości uważa, że postanowienia artykułów 132C i 280(4) WE nie przeciwdziałają ujednoczeniu prawa karnego, do celów wdrażania polityki ochrony środowiska;

¹ Dz.U. C 180 E z 26.2.01, str. 0238

² Dz.U. C 127 E z 29.5.03, str. 27-119

³ Dz.U. C 051 E z 26.2.02, str. 345

⁴ Dz.U. C 315 E z 10.12.05, str. 2

⁵ Dotychczas niepublikowany w Dz.U.

⁶ Dotychczas nieprzyjęty (zostanie przyjęty podczas sesji w maju 2006)

- C. mając na uwadze, że Trybunał Sprawiedliwości uważa, że cała decyzja ramowa, będąca nierozdzieloną, narusza artykuł 47 UE ponieważ narusza uprawnienia przyznane Wspólnocie na mocy artykułu 175 WE;
- D. mając na uwadze, że Komisja Europejska w swoim komunikacie w sprawie skutków orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 września 2005 r. stwierdziła, że przepisy prawa karnego konieczne do skutecznego wdrożenia prawa wspólnotowego są zawarte w TWE;
- E. mając na uwadze, iż stanowisko Trybunału Sprawiedliwości, ponownie zinterpretowano przez Komisję, należy przyjąć z zadowoleniem, ponieważ jest ono zgodne ze stanowiskiem, które Parlament Europejski wyraził w rezolucji w sprawie podstaw prawnych i zgodności z prawem wspólnotowym (2001/2151(INI))¹,
1. z zadowoleniem przyjmuje orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości, które unieważniło decyzję ramową w sprawie ochrony środowiska błędnie przyjętą w ramach trzeciego filaru;
  2. odnotowuje, że decyzja Trybunału Sprawiedliwości spowoduje próżnię prawną w zakresie ochrony środowiska poprzez prawo karne;
  3. uważa, że przyjęcie przez Radę decyzji ramowej wskazuje, że państwa członkowskie uznają, że środki prawne wpływają korzystnie na przestrzeganie przepisów w zakresie ochrony środowiska;
  4. uważa, że przyjęcie decyzji ramowej przez Radę wskazuje, że państwa członkowskie uznają potrzebę pewnego ujednoczenia w zakresie ochrony środowiska poprzez prawo karne;
  5. odnotowuje, że Trybunał jasno określił, że artykuły od 1 do 7 decyzji ramowej mogłyby zostać skutecznie przyjęte zgodnie z artykułem 175 WE;
  6. stwierdza z żalem, że Komisja Europejska, w swoim komunikacie w sprawie skutków orzeczenia Trybunału z 13 września 2005 r., nie odnosi się szczegółowo do działań, które zamierza podjąć w związku z istniejącym wnioskiem dotyczącym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne;
  7. nalega, by Komisja Europejska przedstawiła nowy wniosek, uwzględniając orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości, jak również włączając wynik głosowania Parlamentu Europejskiego w pierwszym czytaniu nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy Parlamentu i Rady w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne;
  8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich.

---

¹ Dz.U. C 76 E z 25.3.04

